

Ewa Bittner

1927–2015

Profesor Ewa Stanisława Bittner, wieloletni, wielce zasłużony nauczyciel akademicki Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, kierownik ówczesnej Katedry Ekonomiki Produkcji, przez kilka kadencji przewodnicząca Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność”, członek Wydziałowej Komisji Programowej, pełniła także liczne funkcje poza Uczelnią, między innymi w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym, Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk. Odznaczona została między innymi Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Medalem za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego. W uznaniu zasług Profesor była wielokrotnie wyróżniana nagrodami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Odznaką Honorową Miasta Poznania i Złotą Odznaką Honorową Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Ewa Bittner urodziła się 2 maja 1927 roku w Borku jako córka Stanisława i Aurelii Owczarzak. Jej ojcem chrzestnym był Stanisław Taczak – pierwszy naczelny dowódca powstania wielkopolskiego. Była z niego bardzo dumna. Po śmierci ojca w 1928 roku przeprowadziła się z matką do Mogilna, gdzie uczęszczała do szkoły podstawowej. Tam też przebywała podczas okupacji i pracowała fizycznie. W roku 1947 ukończyła Gimnazjum Ogólnokształcące w Gnieźnie i rozpoczęła studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Poznańskiego, które zakończyła uzyskaniem stopnia magistra nauk ekonomiczno-prawnych w 1951 roku.

Pracę zawodową rozpoczęła w roku 1951 w Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego, gdzie pracowała do roku 1966, zajmując stanowisko starszego projektanta w Pracowni Planów Regionalnych. W grudniu 1965 roku uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych na podstawie pracy *Majątek trwały jako czynnik rozwoju regionu poznańskiego* przygotowanej pod kierunkiem prof. Stanisława Smolińskiego w Katedrze Ekonomii Przemysłu Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu. W marcu 1966 roku została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu – w Zakładzie Ekonomiki Przemysłu Instytutu Ekonomiki Produkcji.

W marcu 1975 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych na podstawie rozprawy *Inwestycje a majątek trwały przemysłu w teorii i w praktyce gospodarczej Polski Ludowej*. Pracę zawodową Profesor Ewa Bittner łączyła z obowiązkami

rodzinnymi, w roku 1953 zawarła związek małżeński i wraz z mężem wychowywała dwóch synów.

W pracy naukowej koncentrowała się wokół dwóch zagadnień, dyktowanych potrzebami praktyki gospodarczej w zakresie wzrostu efektywności gospodarowania. Pierwszy z nich dotyczył problematyki inwestycyjno-majątkowej z punktu widzenia możliwości lepszego wykorzystania posiadanych zasobów majątkowych i efektywnego wydatkowania nakładów inwestycyjnych. Drugi był związany z możliwościami rozwoju drobnej wytwórczości na przykładzie województwa poznańskiego. Od 1 października 1981 roku Profesor Ewa Bittner pełniła funkcję kierownika Zakładu Ekonomiki Przemysłu.

Pani Profesor kierowała się zasadą *pro publico bono*. Dobro społeczne było w każdym podejmowanym przez nią działaniu zawsze na pierwszym miejscu.

Profesor Ewa Bittner należy do osób, które na trwałe zapisały się na kartach naszej uczelnianej „Solidarności”. Angażowała się w działania związku od początku jego istnienia, posiadała legitymację związkową z numerem 5. W latach 1981–1989 pełniła funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność”. Bezinteresownie, zawsze z ogromnym oddaniem działała poprzez związek na rzecz społeczności akademickiej naszej Uczelni.

W pierwszych latach istnienia NSZZ „Solidarność” Profesor Bittner szczególnie silnie angażowała się w pracę z młodzieżą studencką, zwłaszcza w okresie strajków studenckich w walce o autonomię Uczelni. Zapewniała godziwe warunki bytowe podczas strajków. Organizowała opiekę lekarską, czuwała nad bezpieczeństwem strajkujących. Zapraszała ówczesne autorytety na wykłady, prelekcje, pośredniczyła w kontaktach z duszpasterstwem akademickim.

W trudnym czasie stanu wojennego Pani Profesor zajmowała się rozprawdaniem prasy i wydawnictw podziemnych. Udało się jej uratować dokumentację naszej organizacji związkowej w dniu wprowadzenia stanu wojennego. Mimo że Uczelnia była otoczona przez wojsko, Ewa Bittner przemyciła dokumenty na zewnątrz – w śpiworach, które zostały po strajkujących studentach. Część najważniejszych dokumentów ukryła w grobie swojej matki, pozostałe przekazała prof. Bohdanowi Gruchmanowi, który umieścił je w łóżku swojej chorującej matki.

Profesor Ewa Bittner organizowała dla aresztowanych studentów pomoc prawną i finansową. Wysyłała przekazem pocztowym pieniądze rodzicom studentów na wynajęcie adwokatów, a przekazy podpisywała pseudonimem. Po wznowieniu działalności NSZZ „Solidarność” Pani Profesor była początkowo wiceprzewodniczącą Komisji Uczelnianej, a w 1992 roku została wybrana na jej przewodniczącą, którą to funkcję pełniła przez dwie kolejne kadencje. W pracach Komisji wykazywała się aktywnością i podejmowała wiele inicjatyw. Była przede wszystkim wrażliwa na niesprawiedliwość

społeczną. Wielokrotnie występowała do władz Uczelni, gdy uważała, że jest naruszany interes pracowniczy. Dbała bardzo o pracowników i emerytów, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej bądź materialnej. Organizowała dla nich pomoc, sama niejednokrotnie wspierała ich finansowo i duchowo. Hojnie wspierała też dzieci – beneficjentów prowadzonego przez Komisję Uczelnianą NSZZ „Solidarność” Funduszu Pomocy Dzieciom.

Za zasługi dla związku Komisja Uczelniana NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu przyznała Ewie Bittner w 2009 roku tytuł Honorowej Przewodniczącej Komisji Uczelnianej.

Profesor Ewa Bittner zmarła 28 listopada 2015 roku. Została pochowana na Cmentarzu Miłostowo w Poznaniu.

Katarzyna Lis